

være med til at lave kvoter, hvor man tvinger virksomheder til at ansætte kvinder i en bestyrelse, som de egentlig ikke har lyst til at sidde i, for det tror vi ikke er gavnligt, hverken for kvinderne eller for bestyrelserne eller for dansk erhvervsliv under et.

Kl. 19:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Vi siger tak til den konservative ordfører. Der er ikke flere, der har indtegnet sig. Den næste ordfører er hr. Niels Helveg Petersen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 19:15

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Lad mig begynde med dagens gode nyhed. I dag begraver vi kontraktpolitikken. Kontraktpolitikken består i, at man før et valg siger, hvad man vil gøre efter et valg, og efter et valg gør man så, hvad man før valget har sagt man vil gøre. Det har altid været et politisk illusionsnummer, men nu er det da i hvert fald skåret ud i pap. Denne skattereform var ikke omtalt før valget, statsministeren afviste at nedsætte en skattekommission, han afviste, at der var behov for en skattereform, men nu står vi altså midt i det. Man kan sige, at de to største reformer i denne regerings tid, nemlig kommunalreformen og nu skattereformen, aldrig har været fremlagt for vælgerne, før man gik til valg. Så nu kan vi da heldigvis begrave det illusionsnummer.

Det Radikale Venstre havde set frem til en bred reform. Vi fandt, at Kochkommissionens arbejde var et fremragende forhandlingsgrundlag. Men efter at V og K havde forhandlet med hinanden og øjensynlig med noget besvær var blevet enige, var der ikke så meget at forhandle om mere. Vi blev så mødt med et krav om, at vi på forhånd skulle acceptere regeringens skattestop, som vi har været imod hele tiden. Vi skulle acceptere, at det skulle videreføres uændret. Det kunne vi ikke acceptere, og derfor blev det jo en kort forhandlingsomgang.

Jeg beklager meget den triste historie, som er historien om, at VK som så mange gange før valgte det smalle og bekvemme flertal med Dansk Folkeparti frem for det måske mere besværlige brede samarbejde, der kunne have givet et mere holdbart og ordentligt resultat, sådan som VK-regeringen gjorde det i 1985, hvor man jo bl.a. nedsatte værdien af skattefradraget fra 73 til 50 pct. Det var modigt gjort, og det viste sig jo at have gode virkninger for den danske økonomi.

Inden jeg går til enkeltdelene i skattereformen, har jeg en enkelt betragtning mere. Vi får en vanskelig opgave i Skatteudvalget og her i Folketinget med at færdiggøre den her lovgivning. Kochkommissionen kom med sit forslag den 2. februar. Nu 2 måneder og 3 uger efter er der første behandling, om 3 uger skal vi have anden behandling, og om 4 uger skal vi efter planen vedtage forslagene efter planen. Vi skal selvfølgelig gøre os den størst mulige umage med at behandle forslagene omhyggeligt, men tiden er meget knap, og noget af stoffet er teknisk meget vanskeligt, og jeg synes, vi er nødt til at gøre op med os selv og indrømme, at det kan knibe med at give denne pakke så god en behandling, som den faktisk fortjener.

Så til selve skattereformen. Det første spørgsmål er: Er skattereformen forsvarlig, er den fuldt finansieret? Nu tænker jeg slet ikke på indkørfasen, hvor den de 3 første år jo er underfinansieret med 33 mia. kr. Jeg tænker på den varige finansiering, og her vil jeg gerne henvise til det skema, som findes i bemærkningerne til L 195 under afsnit 3.4. Jeg tænker på de varige finansieringselementer. Er reformen så ud fra det totalt finansieret? Svaret er nej. Der er i hvert fald to elementer, der helt åbenbart er urealistiske i finansieringsgrundlaget varigt set.

Det første er de 1,5 mia. kr., som man mener man kan spare ved at skære ned på skattekontrol og den slags ting. Det er jo ikke andet end fugle på taget. Jeg har i tidens løb været med til at lave en hel del forlig, hvor man sådan har sagt, at nu skeler man bare til at effektivisere hist og pist, og det er altid fugle på taget. Men her har man fundet et beløb på 1,5 mia. kr. Normalt er man dog mere beskedene og siger, at her kan vi måske spare 50 mio. kr. eller sådan noget. Især da når det gælder en indkørfase med en ny skattereform, hvordan i alverden forestiller man sig at man kan hente et varigt finansieringsbidrag på 1,5 mia. kr.? Det er pænt at se på, men det er rent pynt.

Kl. 19:20

Det andet varige bidrag til finansieringen er salg af CO₂-kvoter. Her har man opgjort, at det kan man tjene 2,4 mia. kr. på. Men priserne har jo altså ændret sig, og det tal er efter min mening utrolig usikkert. Det er i hvert fald ikke forsvarligt at indregne det her tal som et led i den varige finansiering. Jeg vil tro, at med dagens penge – det er sådan, hvad jeg har kunnet sjusse mig frem til – kan det måske give 1 mia. kr., men så mangler der altså 1,5 mia. kr., og så har vi 1,5